



OM HET KAMPIOENSCHAP VAN NEDERLAND GAAT HET OP DEZE FOTO, GEMAAKT TE DORDRECHT BIJ DEETOS—KOOG ZAANDIJK. (FOTO V.F.B.).

(Vervolg van pag. 725)

als hij zelf den bal had, daarmede zoo weinig uitvoerde, was een zwak punt.

Weber was speciaal in de eerste helft er geheel uit. Waarom hij maar steeds den vleugelspeler losliet, is mij niet duidelijk. Ook van Run was in het eerste gedeelte zwak, vooral wat z'n trappen betreft. Hij herstelde zich echter in het tweede gedeelte, waarin hij nuttige dingen deed. Als geheel was onze achterhoede echter lang niet zoo zeker als gewoonlijk. Het was daarom maar gelukkig, dat van der Meulen zoo bijzonder goed op dreef was. Zoo spelend, is hij stellig toch nog wel onze beste doelverdediger, bovendien heeft hij zich als aanvoerder krachtig geroerd. Helaas klonk zijn stem maar al te vaak vergeefs. Wat heeft hij er telkens den nadruk op gelegd om het spel open te houden. Het gevolg van zijn appèl was echter nihil.

Alles bij elkaar genomen, heeft onze ploeg teleurstellend gespeeld. Teleurstellend, omdat ik er van overtuigd ben, dat de spelers stuk voor stuk veel beter kunnen spelen. Het is gelukkig, dat dit de laatste wedstrijd van het seizoen is. Het komt mij voor, dat het slot van het seizoen voor het meeren-deel der spelers, die ook in kampioenswedstrijden enz. betrokken zijn, te zwaar is geweest en dat dit zich thans wrekt. Een flinke zomerrust hebben onze spelers zeker verdiend. Men kan dan over eenige maanden met nieuwe animo aan het werk gaan en mogelijk heeft men dan den „honger naar den bal“, die gister volkomen ontbrak.

Over het spel onzer tegenstanders schreef ik hierboven reeds het een en ander. Het is als een kijkspel heel aardig, doch het is niet voldoende op productiviteit ingericht. Dergelijk spel mag men zich hier zeker niet tot ideaal stellen, hoe aantrekkelijk het ook vaak mag zijn. Men bedenke, dat onze spelers, die als amateur niet steeds zoo veel tijd beschikbaar hebben om te oefenen, het slechts in uitzonderingsgevallen wat de techniek betreft, tot de hoogte van de Tsjechische profs zullen kunnen brennen. Onze spelers moeten dus op andere wijze trachten succes te hebben en dat

kan door een sneller, open spel. Al dat combineeren leidt tot over-combinatie en daardoor tot onproductiviteit. Ons spel moet er op gericht zijn om den bal in den kortst mogelijken tijd voor het vijandelijke doel te brengen, combineeren in de breedte van het veld is derhalve voor ons verkeerd. Dat dit spel tot onproductiviteit voert, heeft deze wedstrijd wel voldoende bewezen. Over het algemeen waren de Tsjechen veel sterker dan onze ploeg, die ver beneden den gewonen vorm speelde. Desondanks konden de Tsjechen slechts een magere 2—1 overwinning behalen. Met een beetje geluk van onzen kant had het zelfs een gelijk spel kunnen zijn.

Voor Nederlandsche spelers is er veel meer te leeren van het spel van de Ieren dan van de Tsjechen. De Ieren zijn veel sneller, ze hebben een veel beter positie-spel en bovendien is hun spel veel meer er op gericht om doelpunten te maken dan dat der Tsjechen.

De wedstrijd werd uitstekend door

Dr. Bauwens geleid. Ditmaal hadden we weer een zonderlinge vertooning langs de lijnen. De Tsjechische grensrechter — ik vermoed tenminste dat het een Tsjech was — vervulde z'n taak in een lange broek en in hemdsmouwen, waarbij hij z'n mouwen met een elastiekje had opgetrokken. Een grensrechter in een internationalen wedstrijd mag toch zeker wel wat meer aandacht aan zijn costume wijden. Of had men dit onderdeel van den wedstrijd eenvoudig vergeten?

De leiding langs de lijnen was niet altijd onberispelijk. Gelukkig liet dr. Bauwens zich niet gemakkelijk misleiden.

Over den wedstrijd zelf kan ik al heel kort zijn. Het eenige Nederlandsche doelpunt werd na ongeveer een kwartier door Bonsema gemaakt. Volkers had een schot gelost, dat van een der backs terugsprong en voordat Planicka overleind gekomen was, had de Groninger het leder al in het net geplaatst.

Na 10 minuten maakte Sylva mooi gelijk. In het tweede gedeelte zorgde dezelfde speler voor een mooi tweede punt. Daarbij bleef het.

C. J. Groothof

Lagendaal verschalkt

Wim Lagendaal ver... pardon, verloofd! Nauwelijks was het bekend, of de pers maakte zich ongerust, dat deze pijl van Cupido weleens het einde van Lagendaals voetbal-carrière kon beteekenen. Maar gelukkig — het „kanon“ wordt niet vernageld en zal als tot dusver bij internationale ontmoetingen het vijandelijke doel blijven bedreigen...

In dat opzicht dus volkomen gerustgesteld, rest ons het genoegen, den voetbalheld evenals de jeugdige mej. Anny van Baarle met hun bij uitstek sportieve voornemens, totdat het huwelijk er op volgt, geluk te wenschen.



TE EINDHOVEN WERD HOLLAND—BELGIE GOLF GESPEELD. IN AFWACHTING VAN DE NABESCHOUWING IN HET VOLGENDE NR. DEZE ACTIE-FOTO VAN DHR. KERKHOVEN.